

11.10.2017

BETÄNKANDE

om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (miljöansvarsdirektivet)
(2016/2251(INI))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Laura Ferrara

Föredragande (*):

Benedek Jávor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 54 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER.....	3
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	7
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET	17
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	23
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	24

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER

I. Syfte

Syftet med direktiv 2004/35/EG (nedan kallat *miljöansvarsdirektivet*) var att fastställa gemensamma rambestämmelser för att förebygga och avhjälpa miljöskador till rimlig kostnad för samhället enligt principen om att förorenaren ska betala, vilken anges i artikel 191.2 i EUF-fördraget.

För att nå detta mål fastställer miljöansvarsdirektivet en allmän definition av begreppet ”skada” som ska förstås som en mätbar negativ förändring av en naturresurs och/eller dess funktioner vilken kan uppkomma direkt eller indirekt.

Vidare specificeras ytterligare en kategori skada (”miljöskada”) och i synnerhet följande:

- a) Skador på skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer, det vill säga alla skador som har betydande negativa effekter när det gäller att uppnå eller bibehålla en gynnsam bevarandestatus för sådana livsmiljöer eller arter; betydelsen av dessa effekter ska bedömas i förhållande till det ursprungliga tillståndet, med beaktande av kriterierna i nämnda direktiv.
- b) Skador på vatten, det vill säga skador som har betydande negativa effekter på inlandsvattens (såväl yt- som grundvatten) ekologiska, kemiska eller kvantitativa status eller ekologiska potential liksom på marina vattens miljö tillstånd.
- c) Markskador, det vill säga varje markförorening som utgör en betydande risk för att människors hälsa ska påverkas negativt som följd av direkt eller indirekt införande, i, på eller under mark, av ämnen, beredningar, organismer eller mikroorganismer.

II. Källor

Detta initiativbetänkande om tillämpningen av direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador baseras på uppgifter som hämtats från olika källor, däribland följande:

- En studie som utarbetats åt Europeiska kommissionen, med titeln *Study on ELD Effectiveness: Scope and Exception* (ung. Studie av miljöansvarsdirektivets effektivitet: tillämpning och undantag)¹.
- En studie som utarbetats åt Europeiska kommissionen, med titeln *Study to explore the feasibility of creating a fund to cover environmental liability and losses occurring from industrial accident* (ung. Studie av om det går att inrätta en fond för att täcka miljöansvar och förluster till följd av industriolyckor)².

---

¹ BIO Intelligence Service (2014), *Study on ELD Effectiveness: Scope and Exceptions*, slutrapport som utarbetats åt Europeiska kommissionen, GD Miljö.

² BIO Intelligence Service et al. (2012), *Study to explore the feasibility of creating a fund to cover environmental liability and losses occurring from industrial accident*, slutrapport som utarbetats åt Europeiska kommissionen, GD Miljö.

- En studie som utarbetats åt Europeiska kommissionen, med titeln *Experience gained in the application of ELD biodiversity damage* (ung. Erfarenheter från tillämpningen av begreppet skador på den biologiska mångfalden enligt definitionen i miljöansvarsdirektivet)¹.
- En rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet enligt artikel 18.2 i direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador².
- Ett arbetsdokument från kommissionen om Refit-utvärderingen av miljöansvarsdirektivet³.
- Briefing från Europaparlamentets utredningstjänst av den 15 juni 2016 med titeln *The implementation of the Environmental Liability Directive: a survey of the assessment process carried out by the Commission* (ung. Tillämpningen av miljöansvarsdirektivet: undersökning av kommissionens utvärderingsprocess)⁴.

III. Läget i fråga om miljöansvarsdirektivets tillämpning

Miljöansvarsdirektivet tillämpas på ett objektivt sätt för samtliga ”verksamhetsutövare” vars verksamhet orsakar, eller kan orsaka, en ”miljöskada” utifrån en utförlig förteckning som ges i bilaga III till direktivet.

Bortsett från sådan verksamhet måste man bevisa fel eller försummelse som begås av den berörda part som utövar yrkesverksamhet, det vill säga ”all verksamhet som bedrivs i samband med en ekonomisk verksamhet, en affär eller ett företag, oavsett om den är privat eller offentlig eller om den drivs i vinstgivande eller icke vinstgivande syfte”.

Detta system med objektivt ansvar tillämpas således i mycket begränsade fall, eftersom det endast är tillämpligt vid en viss typ av miljöskada (på vatten, mark eller den biologiska mångfalden) och enbart inom ramen för viss verksamhet som anses vara farlig och finns med i en begränsad förteckning.

Miljöansvarsdirektivets omfattning begränsas ytterligare av att det saknas säkerhet kring vad som avses med begreppet ”tröskelvärde” för miljöskador och de undantag till ansvarssystemet som görs i artikel 4.

Konsekvenserna av dessa rambestämmelser, som är oerhört vaga och ofullständiga, har analyserats i flera studier från kommissionen och i den rapport som utarbetats i enlighet med artikel 18.2 i miljöansvarsdirektivet. Direktivet har införlivats på ett olikartat och fragmenterat sätt runt om i EU, ofta med bestämmelser som i slutändan visat sig vara ineffektiva.

¹ Milieu Ltd., IUCN (2014), *Experience gained in the application of ELD biodiversity damage*, slutrapport som utarbetats åt Europeiska kommissionen, GD Miljö.

² COM(2016)0204.

³ SWD(2016)0121.

⁴ PE556.943.

IV. Miljöansvarsdirektivets begränsade effektivitet

Förutom att de begrepp som används är generiska, liksom redan nämnts, är de främsta bristerna att det saknas ett särskilt administrativt förfarande som de olika regeringarna skulle kunna tillämpa för att fullgöra den direktivsenliga skyldigheten att ingripa vid miljöskada.

Av kommissionens studier framgår dessutom att flera medlemsstater fortsätter att tillämpa sin egen nationella rätt då miljöskador har uppstått på deras territorium, eftersom det är svårt att tillämpa och genomföra miljöansvarsdirektivet.

Detta har även lett till att miljöskador registreras på ett oenhetligt och ofullständigt sätt, vilket gör det svårt att införa ett harmoniserat system för ekonomisk säkerhet.

Ett problem som ofta ger sig till känna i flera medlemsstater är den totala avsaknaden av regler i miljöansvarsdirektivet, i fall där det inte går att spåra den verksamhetsutövare som är ansvarig för skadan eller där verksamhetsutövaren är insolvent. I vissa fall följs inte principen om att förorenaren ska betala, och kostnaderna för att avhjälpa miljöskadan bärs då helt och hållet av staten och således av EU:s medborgare.

V. Förslag för en bättre harmonisering av miljöansvarsdirektivet

Miljöansvarsdirektivet innebär inte att medlemsstaternas möjlighet att införa hårdare bestämmelser äventyras. Det vore dock önskvärt om det i direktivet infördes en bestämmelse om inrättande av ett subsidiärt ansvarssystem med utgångspunkt i de olika modeller som redan införts i vissa länder som Frankrike, Ungern, Polen och Förenade kungariket.

För att säkerställa en större täckning av sådana typer av miljöskador som i dag inte omfattas av rambestämmelserna i miljöansvarsdirektivet eller som inte kan omfattas av vanlig ekonomisk säkerhet (t.ex. vid stora katastrofer) bör man överväga att införa en europeisk fond för avhjälpan av miljöskador.

De nya upptäckterna på det tekniska och medicinska området visar dessutom att föroreningar från industriell verksamhet kan påverka människokroppen på sätt som man hittills inte har kunnat ana. Förorenande ämnen som släpps ut i miljön äventyrar i själva verket den mycket komplexa biologiska balansen och utvecklingen. Detta beror på att man under några få årtionden har tillfört en rad ämnen i miljön, på obetydlig tid, som på ett komplext sätt kan påverka människokroppen.

Lagstiftaren bör av alla dessa skäl ta tillfället i akt att ta fram en ny definition av begreppet miljöskada, som är effektiv, homogen och funktionell sett till den snabba utvecklingen av förorenande ämnen från industrin. Man bör då även beakta möjligheten att utöka direktivet så att det även omfattar skador på luft, fauna och flora samt landskap och försöka identifiera ny farlig verksamhet som bör tas med i förteckningen över verksamhet som omfattas av verksamhetsutövarens objektiva ansvar i enlighet med bilaga III.

Det framgår av kommissionens undersökningar och flera vittnesuppgifter från berörda parter, att merparten av de industrier som utför verksamhet som kan omfattas av miljöansvarsdirektivets rambestämmelser redan har infört system för ekonomisk säkerhet och att marknaden således tenderar att bli självreglerande. Försäkringsbolagens företrädare har bekräftat denna tendens och betonat att man skulle kunna förbättra erbjudandet av ekonomisk

säkerhet, dels genom att öka mängden uppgifter om miljöskador som uppstått inom EU, dels genom att förtydliga den rättsliga ramen för tillämpningen av direktivet.

Med tanke på detta skulle lagstiftaren kunna överväga att införa bestämmelser som underlättar för verksamhetsutövare och försäkringsbolag, för att öka spridningen av ett försäkringssystem för miljöskador, och även bedöma möjligheten att införa obligatorisk ekonomisk säkerhet för de verksamhetsutövare som omfattas av miljöansvarsdirektivet.

Dessutom kan man fastställa ytterligare element som man skulle kunna använda sig av för att förbättra ramen för säkerheter avseende miljöskada: inrättande av ett europeiskt register över ärenden som rör miljöansvarsdirektivet, inrättande av ett nationellt och europeiskt register över verksamhetsutövare som utför sådan farlig verksamhet som avses i bilaga III till direktivet och inrättande av ett finansiellt kontrollsystem avseende de verksamhetsutövare som utför farlig verksamhet.

Miljöansvarsdirektivet kan inte heller tillämpas fullt ut på grund av bristfälliga förberedelser vid de nationella myndigheterna som inte alltid kan vidta effektiva åtgärder för att förhindra miljöskador. Kommissionen bör därför utveckla och förbättra sina insatser för att upplysa om miljöansvarsdirektivets tillämpning genom att få till stånd fler och bättre möten på regelbunden basis med de olika nationella expertgrupperna.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (miljöansvarsdirektivet) (2016/2251(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (nedan kallat *miljöansvarsdirektivet*)¹,
- med beaktande av rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet enligt artikel 18.2 i direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (COM(2016)0204),
- med beaktande av artiklarna 4 och 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG²,
- med beaktande av ändringen av direktiv 2004/35/EG genom direktiv 2006/21/EG³ om hantering av avfall från utvinningsindustrin, direktiv 2009/31/EG⁴ om geologisk lagring av koldioxid och direktiv 2013/30/EU⁵ om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs,
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om Refit-utvärderingen av miljöansvarsdirektivet, som bifogas kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 18.2 i direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (SWD(2016)0121),
- med beaktande av briefinggen från Europaparlamentets utredningstjänst av den 15 juni 2016 med titeln *The implementation of the Environmental Liability Directive: a survey of the assessment process carried out by the Commission*⁶,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen och av artikel 1.1 e och bilaga 3 till talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,

---

¹ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

² EGT L 106, 17.04.2001, s. 1.

³ EUT L 102, 11.4.2006, s. 15.

⁴ EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

⁵ EUT L 178, 28.6.2013, s. 66

⁶ PE556.943.

- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0297/2017), och av följande skäl:
- A. Enligt artikel 191.1 i EUF-fördraget ska unionens miljöpolitik bidra till att uppnå sådana mål som att skydda medborgarnas hälsa, skydda och förbättra miljöns kvalitet, främja att naturresurserna utnyttjas varsamt och rationellt och främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem.
  - B. I artikel 191.2 i EUF-fördraget fastslås det att unionens miljöpolitik ska syfta till en hög skyddsnivå och bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren bör betala.
  - C. I artikel 11 i EUF-fördraget föreskrivs att miljöskyddskraven ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.
  - D. I artikel 192 i EUF-fördraget ges Europaparlamentet och rådet i uppgift att besluta om vilka åtgärder som ska vidtas för att uppnå unionens allmänna miljömål¹.
  - E. I Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs att en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet ska integreras i unionens politik och tryggas i enlighet med principen om hållbar utveckling.
  - F. En samordnad miljöstrategi i hela unionen är ett sätt att uppmuntra till samarbete och säkerställa att EU:s olika åtgärder är konsekventa med varandra.
  - G. Miljöansvarsdirektivet omfattar för närvarande endast miljöskador orsakade av verksamhetsutövare på den biologiska mångfalden (skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer), vatten och mark.
  - H. För att täcka ansvaret vid miljöskador har det spontant uppkommit en marknad för ekonomisk säkerhet, som dock kan vara otillräcklig när det gäller att täcka särskilda fall, till exempel för små och medelstora företag, eller för vissa typer av åtgärder (offshore-plattformar, kärnkraft osv.).
  - I. Den inkonsekventa tillämpningen av miljöansvarsdirektivet beror bl.a. främst på svårigheter att uppskatta när en skada på en naturresurs överskrider det angivna tröskelvärdet, och på att många medlemsstater saknar en mekanism för att granska iakttagelser och slutsatser från icke-statliga miljöorganisationer och andra berörda organisationer.
  - J. I många medlemsstater saknar ett stort antal aktörer (icke-statliga miljöorganisationer, försäkringsbolag, verksamhetsutövare och framför allt behöriga myndigheter) tillräckligt med, och ibland helt, detaljerad kunskap om miljöansvarsdirektivet. Det saknas även vägledande dokument som kan bidra till införlivandet av lagstiftningen.

---

¹ Domstolens dom av den 9 mars 2010, ERG m.fl., C-378/08, ECLI:EU:C:2010, punkt 45. Domstolens dom av den 9 mars 2010, ERG m.fl., C-379/08, och C-380/08, ECLI EU:C:2010:127, punkt 38. Domstolens dom av den 9 mars 2010, Buzzi Unicem SpA m.fl., C-478/08, och C-479/08, ECLI EU:C:2010:129, punkt 35.

- K. Många medlemsstater har gjort framsteg när det gäller att effektivt uppnå huvudmålen för att förhindra och avhjälpa miljöskador, men i några medlemsstater har miljöansvarsdirektivet dock inte genomförts på ett adekvat sätt.
- L. Nya forskningsrön visar att föroreningar från industriell verksamhet kan påverka både miljön och människan på sätt som man hittills inte har kunnat ana och att detta äventyrar människors hälsa, hållbarheten och balansen i biologiska och utvecklingsbiologiska processer.
1. Europaparlamentet erkänner vikten av kommissionens studier och rapporter om bedömningen av genomförandet av miljöansvarsdirektivet och dess effekter på medlemsstaterna, liksom av dess rekommendationer för ett effektivt och konsekvent genomförande av direktivet genom att prioritera en harmonisering av nationella lösningar och metoder inom en bredare ram för rättsligt ansvar. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang utarbetandet av det fleråriga arbetsprogrammet för miljöansvarsdirektivet för perioden 2017–2020.
  2. Europaparlamentet noterar med oro att rapporterna ger en oroväckande bild av miljöansvarsdirektivets faktiska tillämpning, och betonar att direktivet har genomförts på ett inkonsekvent och ytligt sätt i flera medlemsstater.

Läget i fråga om miljöansvarsdirektivets tillämpning

3. Europaparlamentet konstaterar att flera medlemsstater inte har respekterat tidsfristen för införlivande av miljöansvarsdirektivet och att direktivet hade införlivats i samtliga 27 medlemsstater först i mitten av 2010.
4. Europaparlamentet anser att på grund av det utrymme för skönsmässig bedömning som ges i miljöansvarsdirektivet och den betydande brist på tydlighet och enhetlig tillämpning av huvudbegreppen samt den underutvecklade kapaciteten och sakkunskapen har införlivandet av miljöansvarsdirektivet i nationella ansvarssystem inte lett till lika villkor, och att det, såsom bekräftats i kommissionens rapport, för närvarande införlivas på vitt skilda sätt i såväl rättsligt som praktiskt hänseende, och med stora variationer i mängden fall mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser därför att ytterligare ansträngningar krävs för att möjliggöra en harmonisering av bestämmelserna i hela EU.
5. Europaparlamentet konstaterar att denna brist på enhetlighet även beror på miljöansvarsdirektivets allmänna karaktär, eftersom det utarbetades med ramdirektivet som modell.
6. Europaparlamentet beklagar att, det trots de åtgärder som kommissionen vidtagit avseende sent införlivande och problem med anknytning till bristande överensstämmelse, och den mycket stora flexibilitet som miljöansvarsdirektivet ger, fortfarande för sju medlemsstater återstår att lösa ett antal problem angående bristande överensstämmelse.

7. Europaparlamentet konstaterar att skillnaderna i hur miljöskador som utlöst tillämpningen av miljöansvarsdirektivet¹ rapporteras av medlemsstaterna kan förklaras med att länderna tillämpar sin nationella lagstiftning i stället för miljöansvarsdirektivet.

Miljöansvarsdirektivets begränsade effektivitet

8. Europaparlamentet noterar att miljöansvarsdirektivets effektivitet varierar i betydande grad i de olika medlemsstaterna.
9. Europaparlamentet understryker att den varierande tolkningen och tillämpningen av ”tröskelvärdet” för miljöskador är ett av de främsta hindren för en effektiv och enhetlig tillämpning av miljöansvarsdirektivet, samtidigt som uppgifter om de administrativa kostnaderna för offentliga myndigheter, inbegripet uppgifter om tillämpningen av kompletterande och kompenserande hjälpåtgärder är begränsade, mycket skiftande, och inte tillgängliga alls för företag.
10. Europaparlamentet beklagar djupt att olyckor betecknas som ”allvarliga” enligt direktivet om miljöansvar endast om de orsakar dödsfall eller allvarlig skada, utan att något sägs om miljökonsekvenserna. Parlamentet framhåller därför att en olycka, även om den inte orsakar dödsfall eller allvarlig skada, kan få mycket allvarliga miljökonsekvenser på grund av sin omfattning eller på grund av att den till exempel påverkar skyddade områden, skyddade arter eller särskilt känsliga livsmiljöer.
11. Europaparlamentet beklagar att det i nuläget finns verksamheter med eventuella negativa effekter på den biologiska mångfalden och miljön, såsom transporter i rörsystem av farliga ämnen, gruvdrift och införande av invasiva främmande arter, som för närvarande inte omfattas av kravet på strikt ansvar. Parlamentet noterar särskilt när det gäller skador på den biologiska mångfalden, att de verksamheter som räknas upp i bilaga III inte i tillräcklig utsträckning täcker sektorer som skulle kunna ge upphov till skador.
12. Europaparlamentet anser att i artikel 1 bör ramen för miljöansvar utvidgas till att omfatta återställande av miljön och ekologisk återuppbyggnad till det ursprungliga tillståndet efter det att yrkesverksamheten har upphört, även om skadan har orsakats av den verksamhet eller de utsläpp som uttryckligen godkänts av de behöriga myndigheterna.
13. Europaparlamentet betonar att alla berörda parter har rapporterat om problem med att hålla verksamhetsutövare strikt ansvariga för sådan farlig verksamhet som avses i bilaga III till miljöansvarsdirektivet gentemot tredje parter som är rättsinnehavare².

---

¹ Enligt kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet inom ramen för artikel 18.2 i direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador rapporterade medlemsstaterna mellan april 2007 och april 2013 ungefär 1 245 bekräftade fall av miljöskador som aktualiserade tillämpningen av direktivet. Enligt samma rapport varierade dessutom antalet fall stort mellan medlemsstaterna. Två medlemsstater står för mer än 86 % av alla rapporterade fall (Ungern: 563, Polen: 506 fall) och sex medlemsstater rapporterade de flesta av de återstående fallen (60 av Tyskland, 40 av Grekland, 17 av Italien och 8 av Lettland, Spanien och Förenade kungariket). Elva medlemsstater har inte rapporterat några sådana fall sedan 2007, möjligen på grund av att de hanterar dessa fall uteslutande inom deras nationella system.

² EU-domstolens dom av den 4 mars 2015 i mål C-534/13, Ministero dell' Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl. mot Fipa Group Srl m.fl., ECLI:EU:C:2015:140.

14. Europaparlamentet påminner om erfarenheterna från genomförandet av de nuvarande ekonomiska säkerheterna, vilka har uppvisat problem när det gäller att säkerställa att verksamhetsutövarna effektivt kan ansvara för sina finansiella skyldigheter när de är ansvariga för miljöskador, och är oroat av de fall där verksamhetsutövarna inte har kunnat bära kostnaderna för miljösanering.
15. Europaparlamentet betonar att det kvarstår problem med hur direktivet ska tillämpas vid storskaliga tillbud, särskilt när det inte är möjligt att identifiera den ansvariga förorenaren och/eller förorenaren blir insolvent eller går i konkurs.
16. Europaparlamentet noterar att ansvariga verksamhetsutövares miljöskadekostnader kan minskas genom att använda instrument för ekonomisk säkerhet (vilka omfattar försäkringar och alternativa instrument, som t.ex. bankgarantier, obligationer, fonder eller värdepapper). Parlamentet framhåller att efterfrågan på marknaden för ekonomisk säkerhet i anslutning till miljöansvarsdirektivet är låg på grund av det begränsade antalet fall i många medlemsstater, den bristande klarheten om vissa begrepp i direktivet och på grund av att försäkringsmodellerna i många medlemsstater, beroende på hur mogen marknaden är för sådana instrument, allmänt sett utvecklas långsamt.
17. Europaparlamentet noterar att möjligheten att förbättra den ekonomiska säkerheten begränsas av att EU har få och motstridiga uppgifter om ärenden som rör miljöansvarsdirektivet.
18. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att få relevanta berörda ekonomiska och finansiella aktörer att snabbt utveckla instrument och marknader för ekonomisk säkerhet, däribland finansiella mekanismer vid insolvens, för att göra det möjligt för verksamhetsutövarna att utnyttja finansiella garantier för att täcka deras ansvar.
19. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens genomförbarhetsstudie om idén med en EU-omfattande mekanism för riskdelning vid industrikatastrofer¹, och betonar behovet av ytterligare analys och en mer djupgående genomförbarhetsstudie om de viktigaste rättsliga och ekonomiska frågorna.
20. Europaparlamentet välkomnar att hälften av medlemsstaterna har utökat miljöansvarsdirektivets tillämpningsområde med avseende på skyddade arter och naturliga livsmiljöer (Belgien, Cypern, Tjeckien, Estland, Grekland, Ungern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Polen, Portugal, Slovenien, Spanien, Sverige och Förenade kungariket).
21. Europaparlamentet anser att den bristande harmoniseringen av miljöansvarsdirektivet bland annat även beror på att det inte föreskrivs om ett administrativt standardförfarande för att underrätta behöriga myndigheter om överhängande hot om, eller faktiska, miljöskador. Parlamentet beklagar dock att det inte finns någon skyldighet att offentliggöra sådana underrättelser eller information om hur ärendena hanterades. Parlamentet noterar att vissa medlemsstater har noterat denna begränsning i

---

¹ *Study to explore the feasibility of creating a fund to cover environmental liability and losses occurring from industrial accidents* (Studie av om det går att inrätta en fond för att täcka miljöansvar och förluster till följd av industriolyckor). Slutrapport från kommissionen, GD Miljö, den 17 april 2013.

sin nationella lagstiftning och således upprättat databaser om meddelanden/tillbud/ärenden. Parlamentet framhåller dock att praxis varierar kraftigt från medlemsstat till medlemsstat och är ganska begränsad.

22. Europaparlamentet betonar att systemen för ersättning måste kunna hantera gränsöverskridande ersättningsanspråk effektivt, snabbt, inom rimlig tid och utan diskriminering mellan yrkanden från olika länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Parlamentet rekommenderar att såväl primär- som sekundärskador i alla berörda regioner bör inbegripas, eftersom sådana tillbud påverkar större områden och kan ha långvariga konsekvenser. Parlamentet betonar att i synnerhet grannländer som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bör respektera internationell lagstiftning med avseende på miljöskydd och ansvarsskyldighet.
23. Europaparlamentet upprepar att enligt artikel 4.5 i miljöansvarsdirektivet är direktivet endast tillämpligt på miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som orsakas av en förorening av diffus karaktär, där det är möjligt att fastställa orsakssambandet mellan skadan och enskilda verksamhetsutövers verksamhet. Parlamentet upprepar att den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) redan i sin rapport från 2013 fastslog att det finns ett direkt orsakssamband mellan växthusgasutsläpp och skador knutna till klimatförändringar och miljö¹.

Förslag till bättre harmonisering av miljöansvarsdirektivet

24. Europaparlamentet begär att man så snart som möjligt ska se över miljöansvarsdirektivet och definitionen ”miljöskada” i artikel 2.1 i direktivet särskilt med tanke på de kriterier som gäller fastställandet av negativa effekter på skyddade arter och livsmiljöer (bilaga I), och när det gäller risker för skador på vatten och mark, i syfte att göra direktivet tillräckligt effektivt, konsekvent och enhetligt för att kunna hålla jämna steg med de snabbt växande föroreningarna från industrin.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga, definiera och i detalj fastställa begreppet ”tröskelvärde” och att utvärdera differentierade ansvarstak för verksamheter, för att miljöansvarsdirektivet ska tillämpas på ett likartat och enhetligt sätt i samtliga medlemsstater.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en tydlig och enhetlig tolkning av den geografiska omfattningen av miljöansvarsdirektivets ”gynnsamma bevarandestatus” (EU:s territorium, nationellt territorium, naturligt utbredningsområde). Parlamentet anser att det i detta avseende krävs en platsspecifik strategi för att säkerställa ett korrekt och effektivt genomförande.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa de nödvändiga reglerna för att på ett tydligt och obestridligt sätt fastställa de fall där miljöansvarsdirektivet ska tillämpas och de fall där de nationella reglerna ska tillämpas, om dessa är strängare.

---

¹ IPCC, 2013: *Climate Change 2013: The Physical Science Basis*. Bidrag från arbetsgrupp I till den femte utvärderingsrapporten från FN:s klimatpanel (IPCC) [Stocker, T.F. m.fl. Cambridge University Press, Cambridge, Förenade kungariket och New York, NY, Förenta staterna, 1535 s., doi:10.1017/CBO9781107415324].

28. Europaparlamentet konstaterar att luftföroreningarna skadar människors hälsa och miljön, och enligt Eurostat utgör kvävedioxid- och partikelföroreningar allvarliga hälsorisker. Parlamentet uppmanar kommissionen att inkludera "ekosystem" i definitionerna av "miljöskada" och "naturresurs" i artikel 2.1. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att överväga möjligheten att utvidga direktivets tillämpningsområde och utkräva ansvar för skador på människors hälsa och på miljön, däribland skador på luft¹.
29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa obligatorisk ekonomisk säkerhet (t.ex. obligatorisk miljöansvarsförsäkring för verksamhetsutövare och att utarbeta en harmoniserad EU-metod för att beräkna ansvarstak, med hänsyn till särdragen för varje verksamhet och dess omgivning. Parlamentet uppmanar även kommissionen att överväga möjligheten att inrätta en europeisk fond för att skydda miljön från skador som orsakas av industriell verksamhet som omfattas av miljöansvarsdirektivet², utan att undergräva principen om att förorenaren betalar, vid risk för insolvens och endast i de fall där marknaderna för ekonomisk säkerhet brister. Parlamentet anser att samma bör gälla vid omfattande tillbud, när det är omöjligt att spåra den aktör som är ansvarig för skadan.
30. Europaparlamentet vill att alla aktörer som gynnas av de verksamheter som bedrivs också ska ansvara för eventuella miljöskador eller föroreningar som orsakas av dessa verksamheter.
31. Europaparlamentet anser, med tanke på relevansen och de eventuella konsekvenserna av industrirelaterade katastrofer och riskerna för människors hälsa, den naturliga miljön och egendom, att ytterligare garantier måste införas för att ge unionens medborgare ett säkert och pålitligt system för att förebygga och hantera katastrofer som bygger på riskdelning, större ansvar för aktörerna inom industrin och principen om att förorenaren betalar. Parlamentet begär att man ska bedöma huruvida det är nödvändigt att i miljöansvarsdirektivet införa ett system för ansvarsskyldighet för skador på människors hälsa och miljö³.
32. Europaparlamentet begär att man ska införa ett subsidiärt ansvarssystem avseende efterföljande rättsinnehavare.
33. Europaparlamentet rekommenderar att möjligheten att kräva subsidiärt statligt ansvar ska bli obligatorisk för att säkerställa ett effektivt och proaktivt genomförande av lagstiftningen.
34. Europaparlamentet vill dessutom avskaffa möjligheten att bevilja ansvarsfrihet grundad på tillstånd och ansvarsfrihet grundad på teknikens ståndpunkt för att skapa lika villkor och stödja principen om att förorenaren betalar samt göra lagstiftningen mer effektiv.

---

¹ Denna möjlighet undersöktes i kommissionens rapport av den 19 februari 2014 *Study on ELD Effectiveness: Scope and Exceptions*, s. 84.

² Denna möjlighet nämns i det dokument som kommissionen offentliggjorde den 17 april 2013 med titeln *Study to explore the feasibility of creating a fund to cover environmental liability and losses occurring from industrial accident*.

³ Ett sådant system finns redan i Portugal och systemet har utvärderats i kommissionens studie av den 16 maj 2013 med titeln *Implementation challenges and obstacles of the Environmental Liability Directive (ELD)*, s. 75.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett förslag om miljöinspektioner på EU-nivå.
36. Europaparlamentet anser att man i samband med en översyn av miljöansvarsdirektivet bör prioritera en utvidgning av det strikta ansvaret för alla miljöskador till de verksamheter som inte förtecknas i bilaga III, så att principen om att förorenaren betalar tillämpas mer effektivt och incitament skapas för aktörerna att införa en korrekt riskhantering för sina verksamheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett obligatoriskt register över verksamhetsutövare som bedriver sådan farlig verksamhet och ett finansiellt övervakningssystem som garanterar verksamhetsutövarnas solvens.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa tillämpningen av miljöansvarsdirektivet på miljöskador som orsakats av yrkesverksamhet och att garantera strikt producentansvar.
38. Europaparlamentet efterlyser ett inrättande av en allmänt tillgänglig europeisk databas över miljöskador som omfattas av miljöansvarsdirektivet, till exempel enligt den irländska modellen med ett rapporteringssystem online för anmälan av miljöskador, i syfte att stärka tilliten till systemet med miljöansvarsdirektivet och säkerställa ett bättre införlivande. Parlamentet framhåller att en sådan offentlig databas skulle göra det möjligt för intressenter, aktörer och allmänheten att bli mer medvetna om systemet med miljöansvarsdirektivet och om direktivets verkställande, och således bidra till bättre förebyggande och avhjälpande av miljöskador.
39. Europaparlamentet rekommenderar att för att offentliga databaser över miljöskadefall som hänför sig till miljöansvarsdirektivet ska vara lättillgängliga och effektiva ska de inrättas enligt följande kriterier:
- de bör göras tillgängliga på internet och ytterligare uppgifter om fallen bör beviljas på begäran,
  - varje land bör ha en centraliserad databas i stället för separata databaser för varje region,
  - meddelanden om nya tillbud bör omedelbart offentliggöras på internet,
  - alla fall som registreras i databasen bör innehålla uppgifter om förorenarens namn, den orsakade skadans karaktär och omfattning, förebyggande/avhjälpande åtgärder som vidtagits eller som ska vidtas, förfaranden som genomförts av myndigheterna och/eller tillsammans med myndigheterna.
40. Europaparlamentet begär att de kategorier av farlig verksamhet som avses i bilaga III ska utökas så att de omfattar alla verksamheter som kan vara skadliga för miljön och människors hälsa.
41. Europaparlamentet betonar vikten av att förebygga miljöskador genom en systematisk informationskampanj, där medlemsstaterna säkerställer att eventuella förorenare och offer är medvetna om de risker som de löper, om tillgängligheten till försäkringar och andra ekonomiska och rättsliga medel som kan skydda dem mot sådana risker samt om de fördelar som dessa innebär.

42. Europaparlamentet anser att alla fall av bevisat ansvar, liksom närmare uppgifter om vilka sanktioner som påförts, bör offentliggöras i syfte att göra de verkliga kostnaderna för miljöskador uppenbara för alla.
43. Europaparlamentet föreslår att man inrättar en mekanism som uppmuntrar till kommentarer och iakttagelser från icke-statliga miljöorganisationer och andra berörda organisationer.
44. Europaparlamentet föreslår att skattelättnader eller andra slags förmåner införs för de företag som med framgång bemödar sig om att förhindra miljöskador.
45. Europaparlamentet rekommenderar att det ska inrättas särskilda oberoende myndigheter med förvaltnings- och kontrollbefogenheter samt befogenheter att besluta om påföljder i enlighet med miljöansvarsdirektivet, inbegripet en möjlighet att begära ekonomisk säkerhet från potentiellt ansvariga parter, med hänsyn till enskilda potentiella förorenares särskilda situation, exempelvis i fråga om miljötillstånd.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att miljöansvarsdirektivet stöder ansträngningarna att nå målen i EU:s fågeldirektiv och habitatdirektiv på ett lämpligt sätt. Parlamentet insisterar på att de myndigheter som ansvarar för miljöinspektioner deltar i genomförandet och verkställigheten av lagstiftningen om ansvar för miljöskador.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att effektivisera utbildningsprogrammet om miljöansvarsdirektivets tillämpning i medlemsstaterna och att upprätta informationstjänster för verksamhetsutövare med information, hjälp och stöd till bedömning av risker och skador. Parlamentet föreslår dessutom att man tar i bruk vägledande dokument för att hjälpa medlemsstaterna att införliva lagstiftningen korrekt.
48. Europaparlamentet upprepar att i enlighet med miljöansvarsdirektivet har i personer som påverkas negativt av en miljöskada rätt att begära att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder. Parlamentet konstaterar också att unionslagstiftningen fastställer att EU-medborgare bör garanteras faktisk och tidsmässigt läglig tillgång till rättslig prövning (artikel 9.3 i Århuskonventionen, artikel 6 i EU-fördraget och relevanta bestämmelser i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna) och att kostnaderna för skador på miljön bör bäras av förorenaren (artikel 191 i EUF-fördraget). Parlamentet uppmanar följaktligen kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om minimistandarder för att genomföra den del av Århuskonventionen som avser tillgång till rättslig prövning. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att införa mekanismer för kollektiv prövning vid brott mot EU:s miljölagstiftning.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, inom ramen för en översyn av miljöansvarsdirektivet, överväga huruvida medlemsstaterna bör åläggas en skyldighet att vartannat år lämna rapporter om tillämpningen av direktivet.
50. Europaparlamentet anser att straffrättsliga sanktioner är en annan viktig förebyggande åtgärd mot miljöskador, och konstaterar att direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser tyvärr inte har uppdaterats. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att utan

dröjsmål se över direktivets tillämpningsområde så att det omfattar all gällande unionslagstiftning om miljöskydd.

51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.

20.6.2017

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MILJÖ, FOLKHÄLSA OCH LIVSMEDELSSÄKERHET

till utskottet för rättsliga frågor

över tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (2016/2251(INI))

Föredragande av yttrande (*): Benedek Jávor

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 54 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet konstaterar att på grund av det utrymme för skönsmässig bedömning som tilldelas i miljöansvarsdirektivet, har genomförandet i medlemsstaterna inte samordnats och har saknat harmonisering och effektivitet, vilket lett till brister i genomförandet, betydande variationer i antalet ärenden mellan medlemsstaterna och ojämliga konkurrensvillkor för aktörerna.
2. Europaparlamentet vill att miljöansvarsdirektivet ska ses över så snart som möjligt.
3. Europaparlamentet efterlyser, inom ramen för en översyn av miljöansvarsdirektivet, större tydlighet vad gäller definitionen av miljöskada i artikel 2.1, särskilt avseende kriteriet för att fastställa betydande negativ effekter på skyddade arter och livsmiljöer (bilaga I), och avseende betydande risker för skador på vatten och markskador. Parlamentet efterlyser en omdefiniering så att alla miljöskador omfattas.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera ”ekosystem” i definitionerna av ”miljöskada” och ”naturrens” i artikel 2.1.
5. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater verkar tillämpa miljöansvarsdirektivet ganska ofta vid händelser som orsakar miljöskador, medan andra verkar tillämpa nationell lagstiftning i stället för miljöansvarsdirektivet vid händelser som orsakar miljöskador.

6. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar att bedöma och överbygga bristerna i genomförandet av miljöansvarsdirektivet i medlemsstaterna.
7. Europaparlamentet välkomnar utarbetandet av det fleråriga arbetsprogrammet för miljöansvarsdirektivet för perioden 2017–2020.
8. Europaparlamentet påminner om erfarenheterna från genomförandet av den nuvarande ekonomiska säkerheten som uppvisade problem när det gäller att garantera operatörernas miljöskadeansvar, och uttrycker oro inför de fall då operatören inte har haft möjlighet att stå för kostnaderna av miljösanering.
9. Europaparlamentet påminner om att det inte finns något krav på operatörerna att ha ekonomisk säkerhet för miljöansvar, vilket kan innebära att det i händelse av en allvarlig händelse saknas full ersättning för kostnaderna.
10. Europaparlamentet vill att alla operatörer som gynnas av de verksamheter som bedrivs också ska ansvara för eventuella miljöskador eller föroreningar som orsakas av dessa verksamheter.
11. Europaparlamentet anser att i artikel 1 bör ramen för miljöansvar utvidgas till att omfatta återställande av miljön och ekologisk återuppbyggnad till det ursprungliga tillståndet efter det att yrkesverksamheten har upphört, även om skadan har orsakats av den verksamhet eller de utsläpp som uttryckligen godkänts av de behöriga myndigheterna.
12. Europaparlamentet beklagar att det i nuläget finns verksamheter med eventuella negativa effekter på den biologiska mångfalden och miljön, såsom transporter i rörsystem av farliga ämnen, gruvdrift och introduktion av invasiva främmande arter, som inte omfattas av kravet på strikt ansvar. Parlamentet noterar särskilt när det gäller skador på den biologiska mångfalden, att de verksamheter som förtecknas i bilaga III inte i tillräcklig utsträckning täcker sektorer som skulle kunna ge upphov till skador.
13. Europaparlamentet anser att man i samband med en översyn av miljöansvarsdirektivet bör prioritera en utvidgning av det strikta ansvaret för alla miljöskador till de verksamheter som inte förtecknas i bilaga III så att principen om att förorenaren betalar tillämpas mer effektivt och incitament skapas för aktörerna att införa en korrekt riskhantering för sina verksamheter.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med en översyn av miljöansvarsdirektivet, utvidga dess räckvidd och även utkräva ansvar för skador på människors hälsa och miljön, t.ex. i luft och våtmarker. Parlamentet anser att detta skulle anpassa miljöansvarsdirektivet till annan EU-lagstiftning om skydd av folkhälsan och miljön, och skulle underlätta en komplettering av bestämmelser till miljöansvarsdirektivet, såsom bland annat ett krav på att vidta förebyggande åtgärder och akuta avhjälpande åtgärder, antingen i själva direktivet eller i den nationella lagstiftning som genomför det.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa tillämpningen av miljöansvarsdirektivet på miljöskador som orsakats av yrkesverksamhet och att garantera strikt producentansvar.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nästa översyn av miljöansvarsdirektivet inkludera skador på människors hälsa och miljön som orsakats av luftföroreningar som släpps ut av bilar i strid med EU:s lagstiftning om utsläpp från bilar, eftersom detta kan leda till mer förebyggande åtgärder och större försiktighet.
17. Europaparlamentet vill dessutom avskaffa möjligheterna att bevilja ansvarsfrihet grundad på tillstånd och ansvarsfrihet grundad på teknikens ståndpunkt, för att skapa lika villkor och stödja principen om att förorenaren betalar och samtidigt göra lagstiftningen mer ändamålsenlig.
18. Europaparlamentet rekommenderar att möjligheten att kräva subsidiärt statligt ansvar ska bli obligatorisk för att säkerställa ett effektivt och proaktivt genomförande av lagstiftningen.
19. Europaparlamentet anser, med tanke på relevansen och de eventuella effekterna av industrirelaterade katastrofer och riskerna för människors hälsa, den naturliga miljön och egendom, att ytterligare garantier måste införas för att ge europeiska medborgare ett säkert och pålitligt system för att förebygga och hantera katastrofer som bygger på riskdelning, större ansvar för aktörerna inom industrin och principen om att förorenaren betalar.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, inom ramen för en översyn av miljöansvarsdirektivet, överväga huruvida medlemsstaterna kanske ska åläggas en skyldighet att vartannat år lämna rapporter om tillämpningen av direktivet.
21. Europaparlamentet upprepar, i samband med en översyn av miljöansvarsdirektivet, sitt krav på en obligatorisk ekonomisk säkerhet, dvs. en obligatorisk miljöansvarsförsäkring för aktörer. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en harmoniserad EU-metod för att beräkna ansvarstaket, med hänsyn till särdragen för varje verksamhet och dess omgivning, och att bedöma möjligheten att komplettera dessa tak med en EU-täckande fond eller en försäkringsbaserad mekanism för riskdelning som utformats för att hantera saneringskostnader utöver den obligatoriska ekonomiska säkerheten, i samordning med eventuella internationella miljöansvarsfonder.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en obligatorisk miljöansvarsförsäkring som omfattar samtliga operatörer i EU, och att kräva att varje medlemsstat vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa miljöansvar från samtliga operatörer på dess territorium.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att få berörda ekonomiska och finansiella aktörer att snabbt utveckla instrument och marknader för ekonomisk säkerhet, inklusive finansiella mekanismer vid insolvens, för att operatörer ska kunna utnyttja finansiella garantier som täcker deras ansvar.
24. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens genomförbarhetsstudie om idén med en EU-omfattande mekanism för riskdelning vid industrikatastrofer¹, och betonar

---

¹ *Study to explore the feasibility of creating a fund to cover environmental liability and losses occurring from industrial accidents* (Studie av om det går att inrätta en fond för att täcka miljöansvar och förluster till följd av industriolyckor). Slutrapport från kommissionen, GD Miljö, den 17 april 2013.

behovet av ytterligare analys och en mer djupgående genomförbarhetsstudie om de viktigaste rättsliga och ekonomiska frågorna.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att miljöansvarsdirektivet ger ett tillräckligt stöd för insatser i syfte att uppnå målen i EU:s fågeldirektiv och habitatdirektiv. Parlamentet insisterar på att de myndigheter som ansvarar för miljöinspektioner måste vara delaktiga i genomförandet och verkställigheten av lagstiftningen för miljöansvar.
26. Europaparlamentet anser att straffrättsliga sanktioner är en annan viktig åtgärd mot miljöskada och konstaterar att direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser tyvärr är föråldrad. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att utan dröjsmål se över direktivets tillämpningsområde så att det omfattar all gällande unionslagstiftning om miljöskydd.
27. Europaparlamentet betonar det akuta behovet av europeisk lagstiftning om minimistandarder för genomförandet av pelaren ”tillgång till rättslig prövning” i Århuskonventionen.
28. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att snarast lägga fram ett förslag om miljöinspektioner på europeisk nivå.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	8.6.2017
Slutomröstning: resultat	+: 46 -: 4 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Mark Demesmaeker, Bas Eickhout, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Jytte Guteland, György Hölvényi, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Davor Škrlec, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jørn Dohrmann, Ismail Ertug, Eleonora Evi, Jan Huitema, Urszula Krupa, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Younous Omarjee, Sirpa Pietikäinen, Carolina Punset, Bart Staes, Tiemo Wölken, Carlos Zorrinho
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Arnaud Danjean, Wim van de Camp

**SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP
I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET**

46	+
ALDE	Jan Huitema, Valentinas Mazuronis, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Jørn Dohrmann, Arne Gericke
EFDD	Eleonora Evi
GUE/NGL	Lynn Boylan, Younous Omarjee
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Arnaud Danjean, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, György Hölvényi, Peter Liese, Norbert Lins, Sirpa Pietikäinen, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Wim van de Camp
S&D	Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Ismail Ertug, Jytte Guteland, Jo Leinen, Susanne Melior, Pavel Poc Tiemo Wölken, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
VERTS/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Davor Škrlec, Bart Staes

4	-
ECR	Julie Girling, Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska

3	0
ECR	Mark Demesmaeker
ENF	Mireille D'Ornano, Jean-François Jalkh

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	2.10.2017
Slutomröstning: resultat	+: 21 -: 1 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Gilles Lebreton, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Isabella Adinolfi, Angel Dzhambazki, Jens Rohde, Virginie Rozière, Tiemo Wölken
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Kateřina Konečná, Jens Nilsson

**SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP
I DET ANSVARIGA UTSKOTTET**

21	+
ALDE	Jean-Marie Cavada, Jens Rohde
EFDD	Joëlle Bergeron, Laura Ferrara
GUE/NGL	Kateřina Konečná, Jiří Maštálka
PPE	Rosa Estaràs Ferragut, Emil Radev, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Francis Zammit Dimech, Tadeusz Zwiefka
S&D	Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jens Nilsson, Evelyn Regner, Virginie Rozière, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Max Andersson, Julia Reda

1	-
ECR	Angel Dzhambazki

2	0
ENF	Marie-Christine Boutonnet, Gilles Lebreton

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster